

[Industriministeren]

Som det fremgår af min besvarelse af det foregående spørgsmål, er offentlige repræsentanter – også for så vidt angår beslutninger om at yde lån eller lignende til bestyrelsesmedlemmer – ligestillet med de øvrige bestyrelsesmedlemmer. Det er bestyrelsens ansvar at sikre mod misbrug, således som det er udtrykkeligt fastlagt i bank- og sparekasselovens § 19. Ligeledes kan bestyrelsers eventuelle misbrug til egen vinding være i strid med § 1, stk. 6, i lov om banker og sparekasser, hvorefter et pengeinstitut skal drives i overensstemmelse med redelig forretningskik og god pengeinstitutpraksis.

Spm. nr. S 1030

Til *industriministeren* (5/8 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke fordele og hvilke engagementer de af staten udpegede repræsentanter har i de virksomheder, hvori de beklæder bestyrelsesposter?«

Begrundelse

Oplysningerne om statens repræsentanter bedes forelagt for samtlige statens repræsentanter tre år tilbage.

Af etiske grunde er det vigtigt, at offentligheden orienteres om statens repræsentanters virke i de respektive bestyrelser.

Hvis det overordnede billede af statens repræsentanters virke i bestyrelserne viser, at statens repræsentanter drager personlige fordele af deres offentlige tillidshverv, er der grund til at revurdere og ændre lovgivningen eller alternativt iværksætte skærpet rapporteringspligt for statens repræsentanter. Det må konkluderes, at lovgivningen har været forfejet og har givet anledning til misbrug i strid med intentionen i loven, hvis det er et generelt træk, at statens repræsentanter misbruger deres position til personlig vinding.

Argumentet for at indføre de offentlige repræsentanter var jo netop at forhindre lyssky arrangementer.

Svar (12/8 92):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Idet jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 1028, kan jeg oplyse, at Industriministeriet ikke er i besiddelse af konkrete

oplysninger vedrørende de eventuelle fordele og engagementer, som de offentlige repræsentanter måtte have indgået i de pågældende pengeinstitutter.

Spm. nr. S 1031

Til *industriministeren* (5/8 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, om regeringen finder anledning til at ophæve loven om offentligt udpegede repræsentanter på baggrund af den aktuelle skandale med statens repræsentant i Lån & Spar Banks bestyrelse?«

Begrundelse

Intentionen med loven om statsligt udpegede repræsentanter i den finansielle sektor var netop at forhindre lyssky virksomhed. Den aktuelle skandale demonstrerer netop, at de statsligt udpegede repræsentanter i den finansielle sektor i stedet har givet anledning til at misbruge muligheder, der hidtil ikke har eksisteret.

Svar (12/8 92):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg er principielt enig i, at meget kunne tale for at undgå offentlige repræsentanter i private virksomheders bestyrelser – herunder pengeinstitutter. Dette synspunkt gjorde jeg da også gældende under førstebehandlingen den 11. marts 1992 i Folketinget af Fremskridtspartiets forslag til lov om afskaffelse af offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer.

Som det imidlertid vil være spørgeren bekendt, tegnede der sig et politisk flertal for en udvidelse af ordningen. Det er derfor spørgsmålet, om den aktuelle sag kunne give dette flertal anledning til at genoverveje sin holdning.

Spm. nr. S 1032

Til *industriministeren* (5/8 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvornår hun af statens repræsentant i Lån & Spar Bank blev orienteret om dennes finansielle engagementer med Lån & Spar Bank, samt hvilke konsekvenser hun drog på baggrund af denne orientering?«